

Dosar nr. 21084/3/2014
(Număr în format vechi 2205/2014)

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA I PENALĂ
ÎNCHEIERE NR. 439
Ședința din Camera de Consiliu din data de 27 iunie 2014

Dezbaterile au avut loc în ședință nepublică, iar potrivit art.38 al.4 din Ghidul privind relația dintre sistemul judiciar din România și mass-media, nu pot fi puse la dispoziția reprezentanților mass-media.

CONSIDERENTE

Deliberând asupra contestațiilor de față, constată următoarele:

Prin încheierea de ședință din data de 20.06.2014 pronunțată de Tribunalul București-Secția I Penală în dosarul nr. 21084/3/2014, în baza art. 223 alin. 1 și 2 C.p.p. rap. la art. 202 alin. 1 și 3 C.p.p. și art. 226 alin. 1 C.p.p., a fost admisă propunerea de luare a măsurii arestării preventive formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

S-a dispus luarea măsurii arestării preventive a inculpatului Băsescu Mircea pe o durată de 30 de zile, începând cu data punerii în executare a măsurii dispuse și a inculpatului Căpățînă Marian Adrian pentru o perioadă de 30 zile, începând cu data de 20.06.2014, până la data de 19.07.2014 inclusiv.

Totodată, s-a dispus emiterea de îndată a mandatului de arestare preventivă pentru fiecare dintre inculpați, în condițiile art. 230 C.p.p.

Pentru a dispune astfel, Judecătorul de drepturi și libertăți a reținut următoarele:

Prin propunerea înregistrată pe rolul Tribunalului București la data de 20.06.2014, sub nr. 21084/3/2014, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a solicitat să se dispună arestarea preventivă pe o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 20.06.2014 până în data de 19.07.2014 a inculpaților Băsescu Mircea, cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din Codul penal și Căpățînă Marian Adrian, cercetat sub aspectul

săvârșirii complicității la infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art. 48 din Codul penal, raportat la art. 291 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din Codul penal.

În fapt s-au reținut următoarele:

La începutul anului 2011, după ce față de A. S. s-a luat măsura arestării preventive de către Tribunalul Olt, A. F. i-a remis lui Căpățînă Marian Adrian suma de 250.000 de euro, la cererea acestuia din urmă și în schimbul promisiunii că banii vor fi remiși mai departe lui Băsescu Mircea pentru ca acesta să intervină pe lângă magistrații investiți cu soluționarea cauzei referitoare la infracțiunea săvârșită de A. S. și a altor cereri incidente în respectiva cauză.

Ulterior, pentru că A. S. nu a fost pus în libertate, A. F. i-a remis și suma de 350.000 de euro lui Căpățînă Marian Adrian, în același scop.

Data exactă a celor două momente în care A. F. i-a remis sume de bani lui Căpățînă Marian Adrian nu a fost încă stabilită, dar, din probele administrate, rezultă că intervalul în care aceste evenimente au avut loc este cuprins între 20.02.2011 (data luării măsurii arestării preventive față de A. S.) și 22.02.2012 (data pronunțării hotărârii de condamnare la instanța de fond).

Din suma totală de 600.000 de euro remisă de A. F. lui Căpățînă Marian Adrian, Băsescu Mircea a primit suma de 250.000 de euro în schimbul promisiunii că, prin influența pe care o are asupra magistraților, poate obține o soluție favorabilă pentru A. S., adică va obține fie o pedeapsă mai mică, fie punerea în libertate.

Pentru faptul că a intermediat remiterea banilor, Căpățînă Marian Adrian și-a însușit suma de 350.000 de euro din totalul de 600.000 de euro primit de la A. F..

Prin ordonanța nr. 227/P/2014 din 12.06.2014 a Direcției Naționale Anticorupție-Secția de combatere a corupției, în temeiul art. 305 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, s-a dispus începerea urmăririi penale în cauză sub aspectul săvârșirii a două infracțiuni de trafic de influență, prevăzute de art. 291 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Având în vedere probele administrate în cauză după începerea urmăririi penale cu privire la faptă, prin ordonanța nr. 227/P/2014 din 19.06.2014 s-a dispus schimbarea încadrării juridice din două infracțiuni de trafic de influență, prevăzute de art. 291 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000, în infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din Codul penal, și complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art. 48 din Codul penal, raportat la art. 291 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din Codul penal.

Prin ordonanța nr. 227/P/2014 din 19.06.2014, în temeiul art. 305 alin. 3 din Codul de procedură penală, s-a dispus efectuarea în continuare a

urmăririi penale față de: Băsescu Mircea, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din Codul penal. și Căpățînă Marian Adrian, sub aspectul săvârșirii complicității la infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art. 48 din Codul penal, raportat la art. 291 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din Codul penal.

Prin ordonanța nr. 227/P/2014 din 19.06.2014, în temeiul art. 309 alin. 1 din Codul de procedură penală, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de Băsescu Mircea, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din Codul penal și Căpățînă Marian Adrian, sub aspectul săvârșirii complicității la infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art. 48 din Codul penal, raportat la art. 291 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din Codul penal.

Sub aspectul sesizării DNA, se reține că la data de 06.06.2014, pe rolul Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a corupției a fost înregistrat denunțul formulat de A. F. care a sesizat săvârșirea unor infracțiuni de trafic de influență de către Băsescu Mircea și Căpățînă Marian Adrian. Ulterior, la acest denunț au fost anexate alte trei denunțuri având conținut identic, primite de la alte instituții.

Din conținutul identic al acestor acte de sesizare rezultă că, în cursul lunii martie 2011, martorul denunțator A. F., împreună cu A. F., mama denunțatorului, i-au remis lui Băsescu Mircea suma de 250.000 euro, în schimbul promisiunii celui din urmă că va interveni la Președintele României pentru a-l determina să dispună grațierea individuală a condamnatului A. S., zis „B M.”, precum și pentru a interveni pe lângă procurori și judecători în vederea cercetării în stare de libertate a arestatului preventiv A. S..

Tot din cuprinsul acestor acte reiese că, după condamnarea lui A. F. și a lui A. S. de către Tribunalul Olt, A. F. i-a remis lui Băsescu Mircea suma de 350.000 euro pentru obținerea unei soluții favorabile în dosar, în baza afirmațiilor celui din urmă că va interveni pe lângă judecătorii de la Curtea de Apel Craiova ce aveau spre soluționare calea de atac formulată.

La data de 13.06.2014, la Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial C..., a fost înregistrată sub numărul 90/P/2014, plângerea penală formulată de numitul A. F., prin apărătorul ales P. A., împotriva numiților Băsescu Mircea și Căpățînă Marian, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de trafic de influență, înșelăciune și „denunțare calomnioasă”.

Din cuprinsul plângerii reiese că A. F. i-a remis lui Căpățînă Marian suma de 600.000 euro, pentru ca cel din urmă, la rândul său, să o pună la dispoziția lui Băsescu Mircea, persoana care avea capacitatea reală de a-i influența pe judecătorii Curții de Apel Craiova, fie să-l pună în libertate pe inculpatul A. S., fie să îl condamne pe acesta la o pedeapsă cu închisoarea

pentru o perioadă scurtă de timp, într-un dosar ce avea ca obiect o tentativă la infracțiunea de omor. Tot din sesizare reiese că Băsescu Mircea le-a solicitat rudelor familiei A. să se deplaseze la biroul lui pentru a restitui suma de bani pretinsă, însă a colaborat cu organele judiciare pentru organizarea unui flagrant sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj.

La data de 17.06.2014 procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial C... a formulat o cerere privind analizarea oportunității preluării cauzei nr. 90/P/2014 de către Structura Centrală a Direcției Naționale Anticorupție, având în vedere faptul că la nivelul Secției de combatere a corupției este înregistrat dosarul penal cu numărul 227/P/2014, având același obiect.

Prin Rezoluția procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, din data de 17.06.2014, s-a dispus preluarea dosarului nr. 90/P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial C... la Structura Centrală, acesta fiind reînregistrat la nivelul Secției de combatere a corupției sub numărul 235/P/2014.

Prin ordonanța cu nr. 227/P/2014, din data de 17.06.2014, în temeiul art. 43 C.p.p și 63 alin. 1 C.p.p, s-a dispus reunirea dosarelor 227/P/2014 și 235/P/2014 într-o singură cauză, sub nr. 227/P/2014.

În referatul cu propunere de luare a măsurii arestării preventive se prezintă, sub aspectul situației de fapt și al probelor, în baza cărora s-a stabilit această situație, următoarele:

Prin încheierea pronunțată în dosarul nr. ..., Tribunalul Olt, Secția Penală, a dispus arestarea preventivă a persoanei numite A. S. (inculpat în cauza respectivă), zis „B M.”, pentru o perioadă de 29 zile, de la 20.02.2011, până la data de 20.03.2011, sub aspectul săvârșirii unei tentative la infracțiunea de omor calificat, faptă prevăzută și pedepsită de art. 20 din Codul penal din 1968 raportat la art. 174 – 175 alin. 1, lit. c și i și alin. 2 din Codul penal din 1968.

A. S. este tatăl denunțatorului A. F.. În dosarul în care s-a dispus arestarea preventivă față de A. S., a fost cercetat și A. F..

La o perioadă scurtă de timp după arestarea preventivă a lui A. S. (o lună sau două) inculpatul Căpățînă Marian Adrian l-a contactat pe A. F. pentru a stabili o întâlnire în municipiul Slatina, în parcare magazinului B.... La întâlnire au participat A. F. și A. F., mama sa, care au discutat cu inculpatul Căpățînă Marian Adrian despre modalitatea în care A. S. poate fi pus în libertate.

Inculpatul Căpățînă Marian Adrian le-a propus să meargă împreună la inculpatul Băsescu Mircea, la C..., căruia să-i ceară să intervină pentru obținerea unei situații juridice favorabile în cazul lui A. S..

Ulterior acestei discuții, A. F. și inculpatul Căpățînă Marian Adrian s-au deplasat la C..., la biroul inculpatului Băsescu Mircea. Cu această ocazie, cei trei au stabilit că A. F. trebuia să le dea celor doi inculpați suma de 600.000 de euro pentru ca inculpatul Băsescu Mircea să-și folosească

influența asupra magistraților investiți cu soluționarea dosarului sau a diferitelor cereri formulate în cursul arestării preventive de către A. S. sau, după caz, de către Ministerul Public.

Inculpatul Bănescu Mircea a promis că va interveni pe lângă magistrați pentru a-l pune în libertate pe A. S., iar, în cazul în care nu va reuși, va interveni pe lângă aceiași magistrați, pentru ca A. S. să primească o pedeapsă cu închisoarea egală cu durata arestării preventive. Faptul că a existat o promisiune în acest sens din partea inculpatului Bănescu Mircea rezultă din înregistrarea audio-video realizată de A. S. la data de 23.02.2012, în care inculpatul Bănescu Mircea poartă următoarea discuție cu A. F.

A. F. a revenit în câteva zile la C... având asupra sa suma de 250.000 de euro pe care i-a remis-o lui Căpățînă Marian într-un apartament din Municipiul C..., după ce bancnotele au fost verificate și numărate cu ajutorul unui aparat pus la dispoziție de o persoană cunoscută de către inculpatul Căpățînă Marian Adrian.

Ulterior, Căpățînă Marian s-a deplasat la biroul lui Mircea Bănescu pentru a-i remite suma de 250.000 de euro asigurându-l pe A. F. că inculpatul Bănescu Mircea a primit această sumă.

Întrucât cererile de eliberare formulate de A. S. au fost admise de Tribunalul Olt, iar recursurile formulate de Ministerul Public au fost admise de fiecare dată la Curtea de Apel Craiova, iar, ca urmare, A. S. a fost menținut în arest preventiv, A. F. s-a deplasat la C... să le ceară socoteală celor doi inculpați. Conform declarațiilor martorilor A. F. și A. F., cu ocazia acestei deplasări, s-a stabilit că A. F. să remită și restul sumei de bani, respectiv 350.000 de euro, întrucât era necesară pentru a convinge magistrații de la Curtea de Apel Craiova să admită o cerere prin care A. S. urmărea să fie pus în libertate.

A. F. s-a deplasat din nou în Municipiul C..., unde a remis și a doua tranșă de bani, în cuantum de 350.000 de euro în același scop, în sensul că inculpatul Bănescu Mircea să intervină pe lângă magistrați pentru a-i ușura situația juridică a lui A. S..

Prin sentința penală nr. ..., pronunțată în dosarul nr. ..., Tribunalul Olt i-a condamnat pe A. S. la 7 ani și 6 luni închisoare, pe A. F. la 7 ani și 6 luni închisoare și pe A. F., la 3 luni închisoare cu suspendare.

La data de 23.02.2012, A. F., dezamăgit de soluția instanței de fond, s-a deplasat în Municipiul C... unde s-a întâlnit cu inculpatul Bănescu Mircea în biroul acestuia pentru a-i cere explicații cu privire la ce s-a întâmplat, să afle dacă a intervenit pe lângă magistrați și dacă mai are posibilitatea ca în viitor să obțină eliberarea lui A. S..

Din discuția înregistrată de A. F., utilizată în acest dosar în temeiul art. 139 alin. 3 din Codul de procedură penală, rezultă că suma remisă de A. F. în două tranșe a fost de 600.000 de euro, că inculpatul Bănescu Mircea a primit o parte din aceasta, prin intermediul lui Căpățînă Marian Adrian, și anume

suma de 250.000 de euro, că inculpatul Căpățînă Marian Adrian a oprit suma de 350.000 de euro pentru sine, că inculpatul Bănescu Mircea a lăsat să se creadă că are influență asupra magistraților și a promis că va influența cursul procesului în sensul obținerii unei soluții favorabile pentru A. S., că inculpatul Bănescu Mircea își arată disponibilitatea de a încerca și în viitor să influențeze alți magistrați întrucât soluția pronunțată cu o zi înainte a provocat nemulțumirea familiei A..

Astfel, inculpatul Bănescu Mircea recunoaște că a primit o parte din bani, respectiv suma de 250.000 de euro

De asemenea, scopul pentru care suma de 250.000 de euro a fost primită de inculpatul Bănescu Mircea, precum și faptul că acesta a încercat să determine magistrații să îndeplinească un act contrar îndatoririlor lor de serviciu în sensul solicitat de familia A., reiese din următorul fragment al discuției...

În ceea ce privește intenția inculpatului Bănescu Mircea de a continua demersurile în sensul obținerii unei soluții favorabile pentru A. S., este relevant următorul fragment, în care inculpatul propune strămutarea dosarului de la Craiova, acolo unde nu a reușit încă să obțină revocarea sau înlocuirea arestării preventive.....

Discuția înregistrată de A. F., utilizată în acest dosar în temeiul art. 139 alin. 3 din Codul de procedură penală, purtată între inculpatul Căpățînă Marian Adrian, A. F. și A. F., confirmă scopul urmărit de Bănescu Mircea, și anume obținerea unei condamnări blânde pentru A. S.. Fragmentul următor este relevant în acest sens, în contextul în care inculpatul Căpățînă Marian Adrian povestește o discuție avută la o întâlnire anterioară cu inculpatul Bănescu Mircea.....

Faptul că intermediarul lui Mircea Bănescu pentru primirea banilor a fost inculpatul Căpățînă Marian Adrian rezultă din aceeași discuție, în cursul căreia A. F. și A. F. solicită detalii cu privire la destinația sumei de 600.000 de euro.....

Audiat în prezenta cauză în calitate de suspect, Căpățînă Marian Adrian a declarat că a primit suma de 600.000 de euro de la A. F., în două tranșe, însă această sumă i-a fost remisă cu titlu de împrumut, fără a fi nevoit să plătească dobândă, să garanteze în vreun fel împrumutul sau să stabilească un termen de restituire a sumei împrumutate, practic în condiții dezavantajoase și riscante pentru împrumutător. Toate acestea în condițiile în care, conform propriei declarații, Căpățînă Marian Adrian era numai un consătean al familiei A., fără să aibă vreo relație apropiată cu vreunul din membrii acestei familii, despre care știa că se ocupă cu cămătăria.

Deși inculpatul Căpățînă Marian Adrian afirmă în declarația sa că a primit suma de 600.000 de euro cu titlul de împrumut, din înregistrările atașate la dosar, nu rezultă că acesta a invocat vreodată pretinsa înțelegere referitoare la împrumutarea sumei menționate în momentele în care i s-a

solicitat restituirea sumei. Dimpotrivă, inculpatul Căpățină Marian Adrian recunoaște că a primit suma de 600.000 de euro pentru a fi utilizați de către o persoană care ar lăsa să se creadă că are influență asupra magistraților investiți cu soluționarea cauzei în care era judecat A. S. sau a celor chemați să soluționeze diferite cereri în legătură cu arestarea preventivă.

Analizând actele și lucrările dosarului, judecătorul de drepturi și libertăți de la tribunal a constatat, în conformitate cu dispozițiile art. 226 alin. 1 C. proc. pen., că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru luarea măsurii arestării preventive a inculpaților.

Conform art. 202 alin. 1 din C.pr.pen., „măsurile preventive pot fi dispuse dacă există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni.”

Potrivit alin. 3 al art. 202 din C.pr.pen., “orice măsură preventivă trebuie să fie proporțională cu gravitatea acuzației aduse persoanei față de care este luată și necesară pentru realizarea scopului urmărit prin dispunerea acesteia”.

De asemenea, conform art. 223 alin. 1 din C.pr.pen., „măsura arestării preventive poate fi luată de către judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul urmăririi penale, ... numai dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune și există una dintre următoarele situații:

a) inculpatul a fugit ori s-a ascuns, în scopul de a se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată, ori a făcut pregătiri de orice natură pentru astfel de acte;

b) inculpatul încearcă să influențeze un alt participant la comiterea infracțiunii, un martor ori un expert sau să distrugă, să altereze, să ascundă ori să sustragă mijloace materiale de probă sau să determine o altă persoană să aibă un astfel de comportament;

c) inculpatul exercită presiuni asupra persoanei vătămate sau încearcă să realizeze o înțelegere frauduloasă cu aceasta;

d) există suspiciunea rezonabilă că, după punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa, inculpatul a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune sau pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni.”

Potrivit alin. 2 al aceluiași articol, „măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune intenționată contra vieții, o infracțiune prin care s-a cauzat vătămarea corporală sau moartea unei persoane, o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal și alte legi speciale, o infracțiune de trafic de stupefiante, trafic de arme, trafic de persoane, acte de terorism, spălare a banilor, falsificare de monede ori alte valori, șantaj, viol, lipsire de libertate, evaziune fiscală, ultraj, ultraj judiciar, o infracțiune de corupție, o infracțiune săvârșită prin mijloace de comunicare electronică sau o

altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constată că privarea sa de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.”

Astfel, în analiza primei condiții susmenționate, judecătorul fondului a constatat că în cauză există probe din care rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpații ar fi săvârșit infracțiunile pentru care sunt cercetați, în accepțiunea dispozițiilor art. 97 alin. 1 Cpp, care definește proba ca fiind orice element de fapt care servește la constatarea existenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei, care contribuie la aflarea adevărului în procesul penal.

Dispoziția art. 97 alin. 1 din Cpp trebuie interpretată prin prisma dispozițiilor art. 5 paragraful 1 lit. c din CEDO care condiționează legalitatea privării de libertate a unei persoane de existența unor motive verosimile de a bănuși că persoana care urmează a fi lipsită de libertate a săvârșit o infracțiune. În accepțiunea Curții Europene a Drepturilor Omului prin motive verosimile se înțeleg date, informații de natură a convinge un observator obiectiv că este posibil ca persoana respectivă să fi săvârșit infracțiunea respectivă (cauza Fox, Campbell și Hartley c. Regatului Unit), fără a fi necesar ca, la momentul luării sau menținerii măsurii arestării preventive să existe probe suficiente pentru a se putea formula o acuzare completă (cauza Murray c. Regatului Unit), nefiind necesar ca persoana să fie într-un final, acuzată sau trimisă în judecată.

Potrivit jurisprudenței CEDO în materie (cauza Fox, Campbell și Hartley c. Regatului Unit), la momentul luării măsurii arestării preventive nu este necesar să existe probe suficiente pentru a se putea formula o acuzare completă.

În analiza făcută, judecătorul de drepturi și libertăți se raportează, în acest sens, la următoarele: denunțurile și declarațiile martorilor denunțatori, declarațiile inculpaților date în fața organului de urmărire penală, precum și cu ocazia soluționării propunerii de luare a măsurii arestării preventive, procesele-verbale de redare a înregistrărilor ambientale, înscrisurile de la dosar.

Pe baza acestora, judecătorul fondului a reținut că, în ciuda atitudinii de negare a săvârșirii vreunei infracțiuni, probele administrate fundamentează suspiciunea rezonabilă a săvârșirii de către aceștia a activității pretins infracționale reținute în sarcina lor.

Judecătorul fondului a avut în vedere înregistrările convorbirilor purtate de inculpați cu martorii denunțatori, transcrise în conținutul proceselor-verbale aflate la dosar, dar și înscrisuri, precum și declarații, inclusiv ale inculpaților, care prin faptul contrazicerii lor de către alte mijloace de probă atestă intenția acestora de ascundere a realității.

În ceea ce privește înregistrările puse la dispoziția organelor de urmărire penală de către denunțatori, al căror caracter legal și a căror utilizare ca probe, a fost contestată de către inculpați, judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța de fond a apreciat această contestare ca lipsită de temei, în cauză fiind incidente dispozițiile art. 139 alin. 3 C.p.p., potrivit cu care înregistrările efectuate de părți sau de alte persoane, constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții. Prin chiar maniera de reglementare a textului sus menționat, s-a dorit garantarea și respectarea de către stat a obligației pozitive de a apăra dreptul prevăzut de art. 8 din CEDO, fiind admisă de lege posibilitatea unei persoane pusă în fața unei situații infracționale de a folosi înregistrarea imaginii sau comunicării pentru a revela această infracțiune. A restrânge o astfel de posibilitate la situațiile în care este vătămat în mod direct un drept al respectivei persoane, nu poate fi apreciat în consonanță cu intenția legiuitorului care a vizat prin dispoziția mai sus menționată nu numai părțile, ci și alte persoane care au purtat convorbiri sau comunicări cu terții.

Respectivele înregistrări, supuse exigențelor legale ce reglementează supravegherea tehnică, ca metodă specială de cercetare, au fost ulterior certificate de procuror conform reglementărilor în materie. Susținerile apărării, în sensul inadvertențelor de natură a releva lipsa de autenticitate și caracterul posibil contrafăcut al înregistrărilor, nu se bazează pe elemente factive ori concrete care să contureze o îndoială veridică asupra caracterului autentic sau complet al acestora. De altfel, pe parcursul cercetărilor în cauză se poate proceda la verificarea acestui caracter, în măsura în care se va aprecia ca fiind utilă, pertinentă și concludentă o probă științifică care să aibă un asemenea obiectiv.

Prin chiar declarațiile lor, inculpații au recunoscut că au existat acele întâlniri cu persoanele despre care se susține că au „cumpărat influența”, precum și aceea că s-a remis suma de bani ce ar forma, în opinia parchetului, obiectul traficului de influență, însă această sumă ar fi fost primită cu titlu de împrumut de către inculpatul Căpățînă Marian Adrian. În dovedirea acestui caracter legitim al primirii banilor s-a încercat acreditarea ideii că respectiva sumă ar fi fost destinată participării la o licitație organizată în vederea vânzării utilajelor și licenței de producție la societatea A...

Împrejurarea că nu există un înscris care să ateste încheierea unui astfel de contract de împrumut ori martori care să declare despre această convenție, context în care împrumutătorilor le-ar fi fost practic imposibil să dovedească achitarea vreunei sume de bani către inculpatul Căpățînă Marian Adrian, iar acesta nu ar fi avut nici un temei juridic în baza căruia ar fi putut fi obligat la restituirea acestei sume de bani (în condițiile în care suma totală vizată se ridică la 600.000 euro, între părți nu există o relație apropiată, nu s-a stabilit cu ocazia „acordării împrumutului” o dată scadentă ori plata vreunei dobânzi, deși, chiar inculpatul Căpățînă Marian Adrian a afirmat despre persoanele respective că s-ar ocupa cu cămătăria), precum și aceea că respectivii bani au fost dați cu 6 luni înainte de organizarea licitației și nu

au fost folosiți, potrivit propriilor susțineri ale inculpatului Căpățînă Marian, în acest scop, lipsesc de credibilitate aceste apărări.

Ele sunt contrazise și de discuțiile înregistrate și redactate în procesele verbale aflate la dosarul de urmărire penală din conținutul cărora rezultă că banii au fost primiți pentru a fi utilizați de către o persoană care a lăsat să se creadă că are influență asupra magistraților investiți cu soluționarea cauzei în care era judecat A. S. sau a celor chemați să soluționeze diferite cereri în legătură cu arestarea preventivă a acestuia.

Implicarea inculpatului Băsescu Mircea și împrejurarea că acesta a primit parte din suma respectivă în scopul de a-și vinde influența asupra unor funcționari însărcinați cu atribuții referitoare la eliberarea lui A. S., în accepțiunea textului art. 291 Cp, rezultă cu claritate din declarațiile martorilor și din procesele verbale de redare a înregistrărilor ambientale și telefonice Maniera în care a fost abordată de către interlocutori problema legată de sprijinul pe care inculpatul Băsescu Mircea a înțeles să îl acorde, nu lasă echivoc asupra naturii demersurilor pe care acesta susținea că le face, afirmațiile sale privitoare la pedepse și soluții procedurale fiind de natură a-l convinge pe cumpărătorul de influență de realitatea acestora.

Existența, în paralel, a unor demersuri ale inculpatului Băsescu Mircea în sensul semnalării către organele judiciare a exercitării de presiuni asupra sa din partea membrilor familiei numitului „B Mondial” nu este incompatibilă cu acțiunile presupus ilicite ale acestuia, fără a avea relevanță, sub acest aspect, momentul în care s-au făcut respectivele demersuri și forma sub care s-au concretizat.

Din materialul probator existent la dosar, judecătorul fondului a considerat că există în cauză probe care conduc la o presupunere rezonabilă că în perioada 20.02.2011 – 22.02.2012 inculpatul Băsescu Mircea a primit suma de 250.000 euro de la A. F., prin intermediul lui Căpățînă Marian Adrian, în schimbul promisiunii că va interveni pe lângă magistrații investiți cu soluționarea cauzei referitoare la infracțiunea săvârșită de A. S., precum și a altor cereri incidente în respectiva cauză, în scopul de a obține o hotărâre favorabilă lui A. S., fie condamnarea la o pedeapsă mai mică, fie punerea în libertate, pentru faptul că a intermediat remiterea banilor, Căpățînă Marian Adrian însușindu-și suma de 350.000 euro din totalul de 600.000 euro primit de la A. F.

O analiză riguroasă se impune în verificarea cerinței subsecvente a textului legal mai sus enunțat (art. 223 alin. 2 Cpp), respectiv, privarea de libertate a inculpaților este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.

Din acest punct de vedere, judecătorul fondului s-a raportat, pe de o parte, la criteriile enunțate chiar de legiuitor, respectiv, gravitatea faptei presupus săvârșite, modul și circumstanțele de comitere a acesteia, anturajul și mediul din care provin inculpații, antecedentele lor penale, alte împrejurări privitoare la persoana acestora.

Pe de altă parte, astfel cum s-a arătat în mod constant în doctrină și jurisprudență, a avut în vedere că ordinea publică înseamnă, între altele, climatul social firesc, care presupune funcționarea normală a instituțiilor statului, menținerea liniștii cetățenilor și respectarea drepturilor acestora.

În consecință, se poate considera că există o stare de pericol pentru ordinea publică atunci când este posibil să se producă o încălcare a regulilor de conviețuire socială la care și art. 1 Cpp se referă, ca urmare a lăsării în libertate a inculpaților - fie prin activitatea acestora posterioară faptei, fie prin reacția declanșată în cadrul societății de fapta comisă.

În ceea ce privește jurisprudența CEDO în această materie, Curtea a statuat în mod constant în sensul că din cauza gravității deosebite și a reacției publicului față de acestea, unele infracțiuni pot să provoace o tulburare socială de natură a justifica o detenție provizorie, cel puțin pentru un anumit timp. Acest motiv trebuie considerat ca relevant și suficient numai dacă este bazat pe fapte de natură să demonstreze că eliberarea acuzatului ar determina o tulburare reală a ordinii publice. În plus, privarea de libertate va continua să fie legitimă numai dacă ordinea publică va fi pe mai departe amenințată, continuarea privării de libertate neputând fi folosită ca o anticipare a pedepsei cu închisoarea (CEDO, cauza Letellier vs. Franța din 26.06.1991).

Or, faptele, presupus săvârșite de inculpați, sunt de natură să provoace o puternică rezonanță în cadrul societății; în consecință, lipsa unei reacții prompte a sistemului judiciar și lăsarea inculpaților în libertate la momentul procesual de față ar induce perturbări grave ale disciplinei publice, ale respectului față de lege, stimulând temerea colectivă că justiția nu este eficientă împotriva unor fapte deosebit de periculoase - generând astfel un sentiment acut de insecuritate.

Chiar dacă presupusa activitate infracțională s-a derulat în perioada 2011-2012, nu se poate susține că trecerea timpului a diluat pericolul social generat, întrucât ar însemna să se ignore nu numai caracterul evident clandestin al unor astfel de acțiuni, contextul, modalitatea și mai ales momentul în care s-a ajuns la devoalarea acestora, dar și impactul mai mult decât actual și de rezonanță în societatea românească.

Este adevărat că detenția preventivă trebuie să aibă un caracter excepțional, starea de libertate fiind starea normală, nefiind admis să se prelungească dincolo de limite rezonabile, independent de faptul că se va computa sau nu din pedeapsă, însă în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, aprecierea limitelor rezonabile ale unei detenții provizorii, se face luându-se în considerare circumstanțele concrete ale fiecărui caz pentru a se vedea în ce măsură „există indicii precise cu privire la un interes public real care, fără a fi adusă atingere prezumției de nevinovăție, are o pondere mai mare decât cea a regulii generale a judecării în stare de libertate”.

Prin urmare, judecătorul este obligat să vegheze la un just echilibru între măsura privării de libertate, pe de o parte, și interesul public de protecție

a cetățenilor și autorităților statului de drept împotriva comiterii de infracțiuni grave, dedus din modul de săvârșire a faptelor cu privire la care există probe din care rezultă suspiciunea rezonabilă că au avut loc cu participarea inculpaților și din consecințele acestora.

S-a constatat, în cazul tuturor persoanelor implicate, existența unor mentalități greșite, a unei percepții eronate și periculoase asupra actului de justiție și organelor abilitate să îl aducă la îndeplinire, dar și a altor instituții de cel mai înalt nivel în statul de drept, care impun, raportat și la impactul faptelor de acest gen asupra opiniei publice, la sentimentul de insecuritate creat în rândul destinatarilor raporturilor penale de conformare, o reacție promptă și eficientă din partea autorităților.

Nu trebuie ignorat că cei doi inculpați au înțeles să urmărească obținerea unor foloase substanțiale de pe urma persoanelor interesate să rezolve pe căi ilicite anumite probleme judiciare. O astfel de optică, în care „dreptatea” și de ce nu, față de specificul cauzelor ce constituiau finalitatea demersurilor ilicite făcute, „libertatea” au devenit o marfă ce se poate cumpăra și vinde, apare ca inadmisibilă, valorile sociale atinse fiind multiple, cea mai importantă, în opinia judecătorului, fiind lezarea încrederii în sistemul judiciar și în autoritatea judecătorească în condițiile în care, prin presupusele acțiuni întreprinse, inculpații au acreditat ideea că justiția este la discreția influențelor lor, gata să abdice de la atributele și încrederea de care trebuie să se bucure într-o societatea democratică.

Toate aceste considerente expuse mai sus, au reprezentat în opinia judecătorului de drepturi și libertăți temeiuri necesare și suficiente, de natură a impune privarea de libertate a inculpaților, măsura arestării justificându-se pentru o bună desfășurare a procesului penal, în faza de debut a urmăririi penale.

Pentru a se răspunde exigențelor impuse de art. 5 pct. 1 lit. c CEDO, dar și solicitării inculpaților, prin apărători, judecătorul de drepturi și libertăți a analizat și posibilitatea luării unor măsuri alternative pentru a asigura prezentarea persoanei la proces (cauza Vrancev c. Serbiei; cauza Lelieire c. Belgiei) pentru că numai dacă acestea nu se justifică în cazul concret se poate proceda la luarea măsurii arestării preventive față de inculpat (cauza McKay c. Regatului Unit).

Din acest punct de vedere, în vederea realizării scopului prevăzut de art. 202 alin. 1 Cpp, se impune privarea de libertate a inculpaților, în condițiile în care este necesar să se asigure buna desfășurare a procesului penal, fără riscul denaturării cercetărilor în cauză. Nu sunt de ignorat, sub acest aspect, relațiile dintre inculpați și denunțatori, ascendentul primilor asupra celorlalți, interesul urmărit de către cei care au sesizat autoritățile, anume acela al recuperării banilor, posibilitatea influențării lor.

În consecință, luarea față de inculpații din prezenta cauză a unei măsuri alternative, nu ar fi suficientă la acest moment de debut al procesului penal, urmând să se aprecieze asupra necesității luării unei altfel de măsuri pe parcursul procesului penal. S-a considerat că interesul societății de a se

afla în siguranță și de a elimina, măcar temporar, elementele care prezintă un grad de pericol social crescut este primordial și trebuie să fie plasat înaintea unui posibil prejudiciu personal ce li s-ar cauza inculpaților prin privarea lor temporară de libertate.

Împotriva acestei încheieri, în termen legal, au formulat contestație inculpații Băsescu Mircea și Căpățînă Marian Adrian, solicitând, în principal, respingerea propunerii de arestare preventivă și, în subsidiar, luarea măsurii controlului judiciar.

Inculpatul Băsescu Mircea a arătat că nu există probe care să ateste existența unei fapte prevăzute de legea penală, înregistrările efectuate de denunțatori sunt contestate sub aspectul autenticității având în vedere că acestea nu sunt stocate pe suportii originali. A invocat că înregistrarea din data de 26.03.2014 relevă faptul că nu a primit nici un ban, că discuția privind primirea sumei de 250.000 euro nu este redată integral și că declarațiile lui A. F. și A. F. sunt contradictorii. A menționat că nu este prezentată cu exactitate data faptelor și că nu este îndeplinită condiția elementului material al laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență. A mai arătat că a anunțat organele statului cu privire la faptul că este contactat de aceste persoane, așa cum rezultă din mail-ul pe care l-a trimis Parchetului General la data de 02.03.2011.

Inculpatul Căpățînă Marian Adrian a arătat că judecătorul fondului nu a oferit motive concrete privind necesitatea dispunerii măsurii arestării preventive, probele nu sunt legal și procedural administrate, fiind efectuate în totală clandestinitate și neautorizat, înregistrările video și audio sunt provocatorii iar autenticitatea lor este pusă la îndoială de lipsa de credibilitate a denunțatorului. A precizat că, în afara acestor înregistrări, mai există la dosar doar declarații ale denunțatorului și ale familiei A. care sunt date „pro causa”, suma de 600.000 euro fiind luată cu titlu de împrumut în vederea finanțării producției la SC A... și participării la licitații în perioada respectivă. A menționat că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 223 Cpp, iar judecătorul fondului a analizat succint posibilitatea luării unei măsuri preventive alternative și nu s-a pronunțat în dispozitivul încheierii cu privire la cererea de luare a măsurii controlului judiciar, ceea ce atrage nelegalitatea încheierii. A mai arătat că nu s-a dovedit că avea influență sau că a lăsat să se creadă că ar avea influență asupra unor persoane, instituții, organe judiciare, pentru a se interveni favorabil pentru A. S., nefiind indicată o anumită persoană în atribuțiile căreia ar fi intrat efectuarea actelor pentru care ar fi promis că își va exercita influența cu precizarea actului referitor la care se referă traficele, astfel că încadrarea juridică ar fi infracțiunea de înșelăciune, cu privire la care arestarea preventivă este nelegală raportat la quantumul pedepsei prevăzute de lege.

Examinând încheierea contestată prin prisma motivelor invocate și din oficiu, Judecătorul de drepturi și libertăți constată că sunt nefondate contestațiile formulate, pentru următoarele considerente:

În mod corect, judecătorul fondului a constatat că, în cauză, în privința inculpaților Băsescu Mircea și Căpățînă Marian Adrian, sunt întrunite cumulativ condițiile prevăzute de art. 223 alin. 2 C.p.p.

Astfel, există probe din care rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpații Băsescu Mircea și Căpățînă Marian Adrian au săvârșit infracțiunea de trafic de influență, respectiv complicitate la infracțiunea de trafic de influență, și anume, în perioada 20.02.2011 – 22.02.2012 inculpatul Băsescu Mircea a primit suma de 250.000 euro de la A. F., prin intermediul inculpatului Căpățînă Marian Adrian, în schimbul promisiunii că va interveni pe lângă magistrații investiți cu soluționarea cauzei penale referitoare la A. S., precum și a altor cereri privind măsura arestării preventive, formulate în respectiva cauză, în scopul de a obține o hotărâre favorabilă lui A. S., fie condamnarea la o pedeapsă mai mică, fie punerea în libertate, pentru faptul că a intermediat remiterea banilor, inculpatul Căpățînă Marian Adrian însușindu-și suma de 350.000 euro din suma totală de 600.000 euro primită de la A. F., relevante fiind declarațiile martorilor A. F. și A. F. și procesele verbale de redare a discuțiilor înregistrate în mediul ambiental.

În ceea ce privește înregistrările puse la dispoziția organelor de urmărire penală de către denunțator, în mod just, judecătorul fondului a constatat că sunt incidente dispozițiile art. 139 alin.3 C.p.p., potrivit cărora înregistrările efectuate de părți sau de alte persoane, constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții.

Inculpații au contestat legalitatea acestor mijloace de probă întrucât nu au fost prezentate pe mediul original de înregistrare, ci pe niște stick-uri de memorie, care sunt doar medii de stocare, astfel că nu poate fi verificată autenticitatea lor.

S-a invocat contrafacerea înregistrărilor, fără a se aduce argumente care să pună la îndoială caracterul autentic sau complet al acestora, cu atât mai mult cu cât judecătorul de drepturi și libertăți investit cu soluționarea contestațiilor a procedat la vizionarea CD-urilor aflate la dosar și care conțin înregistrările respective.

În plus, la acest moment procesual, și anume, soluționarea unei propuneri de arestare preventivă, nu se poate pune în discuție legalitatea probelor.

De altfel, după momentul arestării preventive, au fost încuviințate de către procuror cererile formulate de inculpați de expertizare a suporturilor care conțin înregistrările efectuate, fiindu-le respectat astfel dreptul la apărare.

S-a mai susținut că procesele verbale de redare a înregistrărilor ambientale nu redau în integralitate discuțiile, dialogurile fiind trunchiate cu privire la aspectele esențiale, însă aceste apărări nu pot fi primite.

Inculpații nu au negat existența unor întâlniri cu aceste persoane și nici remiterea sumei de 600.000 euro, pe care au indicat-o și martorii A. F. și A. F., însă, au arătat că această sumă a fost dată inculpatului Căpățînă Marian

Adrian, cu titlu de împrumut, în vederea participării la o licitație organizată pentru vânzarea utilajelor și a licenței de producție cu privire la S.C. A....

Apărările lor sunt lipsite de veridicitate în condițiile în care, așa cum a arătat chiar inculpatul Căpățînă Marian Adrian, nu s-a întocmit un înscris care să ateste încheierea unui contract de împrumut, nu s-a stabilit nicio dată scadentă și nu s-a perceput dobândă, ceea ce nu poate fi credibil în raport cu suma mare de bani în discuție, cu faptul că familia A. era cunoscută că se ocupa cu cămătăria, iar inculpatul Căpățînă Marian Adrian nu se afla în relații apropiate cu această familie.

De asemenea, suma de bani a fost dată cu aproape un an înainte de organizarea licitației și nu a fost folosită în scopul participării la licitație, inculpatul Căpățînă Marian Adrian emițând un bilet la ordin pentru achitarea prețului, pe care nu l-a onorat, acesta arătând că și-a cumpărat din bani o mașină și un teren.

Un alt aspect care infirmă teza împrumutului este faptul că suma de 300.00 euro a fost restituită în biroul inculpatului Bănescu Mircea, acreditându-se ideea că acesta era garantul moral al acordării împrumutului, însă declarațiile celor doi inculpați sunt contradictorii cu privire la momentul încunoaștințării inculpatului Bănescu Mircea, inculpatul Căpățînă Marian Adrian arătând că A. F. și A. F. l-au întrebat pe inculpatul Bănescu Mircea dacă să-i împrumute bani, iar inculpatul Bănescu Mircea menționând că a aflat de la inculpatul Căpățînă Marian Adrian despre împrumutul luat.

Mai mult, în condițiile în care împrumutul era acordat inculpatului Căpățînă Marian Adrian, așa cum s-a susținut, solicitările insistente ale familiei A. de restituire a banilor, făcute inculpatului Bănescu Mircea, nu se justifică.

Inculpatul Bănescu Mircea a explicat că, într-adevăr, a purtat discuții cu cei din familia A. cu privire la situația lui A. S., însă nu făcea decât să-i încurajeze, promițându-le că îi va ajuta să-și recupereze banii de la inculpatul Căpățînă, referitor la discuția înregistrată, legat de suma de 250.000 euro, specificând că era vorba despre banii pe care inculpatul Căpățînă îi adusese în vederea restituirii, precizând că a spus că banii ar fi la el și că îi va da pentru a evita problemele generate de faptul că inculpatul Căpățînă nu era în stare să restituie întreaga sumă.

Remiterea banilor, în două tranșe, s-a făcut la Constanța, într-un apartament, fapt confirmat atât de martorii A. F. și A. F. cât și de inculpatul Căpățînă, care nu a putut da detalii cu privire la proprietarul apartamentului, dar care a arătat că deținea o cheie, ceea ce pune sub semnul întrebării ipoteza împrumutului.

Aceste apărări sunt contrazise și de discuțiile înregistrate și redată în procesele verbale aflate la dosarul de urmărire penală și de declarațiile martorilor din conținutul cărora rezultă că banii au fost primiți pentru a fi utilizați de către inculpatul Bănescu Mircea, care a lăsat să se creadă că are influență asupra magistraților investiți cu soluționarea cauzei în care era judecat A. S. sau a celor chemați să soluționeze diferite cereri în legătură cu

arestarea preventivă a acestuia, pentru a obține o condamnare mai ușoară sau punerea în libertate.

Împrejurarea că acesta a primit o parte din suma respectivă în scopul mai sus arătat, acțiune care se circumscrie dispozițiilor art. 291 Cp, rezultă cu claritate din dialogul ambiantal purtat de martorul A. F. și inculpatul Băsescu Mircea și redat în procesul verbal încheiat la data de 17.06.2014.

Pe parcursul acestei discuții, inculpatul Băsescu Mircea a recunoscut primirea sumei de 250.000 euro...

Implicarea inculpatului Căpățînă Marian Adrian, care, și-a însușit suma de 300.000 euro, pentru a intermedia primirea sumei de 250.000 euro de către inculpatul Băsescu Mircea, în scopul ca acesta să intervină pentru a obține o soluție favorabilă lui S. A., rezultă fără echivoc din discuția purtată ambiantal între acesta și martorii A. F. și A. F., ...

S-a invocat faptul că nu s-a precizat exact numele judecătorului față de care ar fi urmat să se exercite influența, însă acest aspect nu are relevanță cu privire la existența infracțiunii de trafic de influență, fiind suficientă determinarea calității acestuia, așa cum nu interesează nici dacă intervenția promisă a avut sau nu loc.

S-a criticat faptul că nu este indicată cu exactitate data faptelor imputate, însă se constată că este stabilită perioada de timp în interiorul căreia s-au comis faptele, aceste aspect urmând a fi lămurit pe parcursul cercetărilor, neavând nicio înrâurire asupra existenței acuzației penale.

Inculpatul Băsescu Mircea a depus în fața judecătorului fondului un mail pe care l-a trimis la data de 02.03.2011 procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin care îl informa că la datele de 28.02.2011 și 02.03.2011 a fost așteptat acasă de soția lui S. A. și fiica sa, care i-au cerut ajutorul, însă le-a explicat că nu poate face nimic, arătând că nu dorește să se creeze impresia că ar încerca să influențeze luarea unei hotărâri de către completul de judecată, precizând totodată că la data de 01.03.2011 i-a comunicat acest lucru și șefului IPJ Constanța.

Acest demers al inculpatului Băsescu Mircea este anterior faptelor ce fac obiectul prezentei cauze și nu produce nicio consecință juridică întrucât nu îmbracă forma unei plângeri penale, ci doar reprezintă o apreciere personală cu privire la o eventuală suspiciune de intervenție a sa asupra justiției, iar, pe de altă parte, dovedește că, de la bun început, inculpatul Băsescu Mircea cunoștea intenția familiei A., aceea de a obține ajutorul său în vederea eliberării lui A. S., context în care a continuat totuși să se întâlnească cu rudele acestuia și să discute chestiuni legate de situația juridică a lui A. S..

De asemenea, nici formularea de către inculpatul Băsescu Mircea a unei plângeri penale pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, împotriva celor din familia A., care exercitau presiuni în vederea restituirii diferenței din suma de bani, dată pentru eliberarea lui A. S., nu împieteză asupra acuzațiilor aduse în prezenta cauză inculpatului Băsescu Mircea.

Inculpatul Bănescu Mircea s-a prevalat de înregistrările efectuate în mediul ambiental, în baza unei autorizații emise de judecător, în dosarul privind infracțiunea de șantaj, depunând la dosar procesul verbal încheiat la data de 27.03.2014 în care este redată o discuție ce a avut loc la data de 26.03.2014, în biroul inculpatului Bănescu Mircea, între acesta și martorii A. F. și A. F. și inculpatul Căpățînă Marian Adrian, pentru a arăta că nu a primit bani și nici nu a promis efectuarea vreunei intervenții, ci doar le-a spus că le poate recomanda un avocat, însă această înregistrare nu este relevantă întrucât a fost făcută în condițiile în care inculpatul Bănescu Mircea avea cunoștință de realizarea acesteia, fiind ulterioară formulării plângerii penale.

Totodată, raportat la criteriile impuse de art. 223 alin. 2 C.p.p., pe baza evaluării gravității faptelor, a modului și a circumstanțelor de comitere a acestora, precum și a persoanei contestatorilor-inculpați, se constată că privarea acestora de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.

Judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că măsura arestării preventive este proporțională cu gravitatea acuzației, raportat la modalitatea de săvârșire a faptelor și la rezonanța socială a unor asemenea activități infracționale, în contextul în care onestitatea magistraților este o condiție esențială pentru înlăturarea actului de justiție.

În situații de genul celor din prezenta cauză este imperios necesar ca statul să aibă mijloace utile pentru contracararea fenomenului corupției sau cel puțin limitarea efectelor acestuia, dată fiind evoluția acestui fenomen.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit ca principiu general că detenția preventivă trebuie să aibă un caracter excepțional, starea de libertate fiind starea normală, măsura arestării luându-se în considerare circumstanțelor concrete ale fiecărei cauze pentru a vedea în ce măsură exista indicii precise cu privire la un interes public real care, fără a aduce atingere prezumției de nevinovăție, are o pondere mai mare decât cea a regulii generale a judecării în stare de libertate.

Prin prisma acestor principii generale stabilite de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a legislației interne, se observă că motivele invocate de către Parchet pentru luarea măsurii arestării preventive sunt pertinente.

Pe de altă parte, Judecătorul de drepturi și libertăți trebuie să verifice și dacă scopul procesului penal ar putea fi alterat prin lăsarea în libertate a inculpaților.

În acest context, Judecătorul de drepturi și libertăți constată că pericolul concret pentru ordinea publică, determinat de lăsarea în libertate a inculpaților, există și rezultă din circumstanțele reale ale săvârșirii faptelor imputate, a căror gravitate îndreptățește arestarea preventivă.

Natura infracțiunii, presupus a fi fost săvârșită de către inculpați, modul în care aceștia au acționat, conturează un grad ridicat de pericol social al faptelor pentru care sunt cercetați, constând în starea de neliniște, în sentimentul de insecuritate în rândul societății civile, generat de rezonanța

socială negativă a faptului că inculpații, asupra cărora planează acuzația comiterii unor asemenea infracțiuni, ar putea fi cercetați în stare de libertate.

În acord cu judecătorul fondului, se constată că, deși presupusa activitate infracțională s-a derulat în perioada 2011-2012, nu se poate susține că trecerea timpului a diminuat pericolul social generat, având în vedere contextul și modalitatea în care s-a ajuns la devoalarea acestora, dar și impactul provocat asupra societății românești.

Este de remarcat faptul că inculpații au înțeles să urmărească obținerea unor foloase substanțiale de pe urma persoanelor interesate să rezolve pe căi ilicite anumite probleme judiciare, promițând o hotărâre favorabilă în schimbul unor sume de bani, cu consecința afectării încrederii publicului în funcționarea sistemului judiciar, acreditând ideea că justiția este la discreția influențelor lor, profitând de poziția pe care o are inculpatul Băsescu Mircea pentru a da credibilitate afirmațiilor făcute.

Cu privire la critica privind nepronunțarea în dispozitivul încheierii asupra cererilor de luare a măsurii controlului judiciar, se constată că judecătorul fondului a analizat posibilitatea luării unei măsuri preventive alternative și a apreciat, întemeiat, că numai măsura arestării preventive este aptă să satisfacă exigențele art. 202 alin.1 Cpp, admitând propunerea de arestare preventivă, astfel că o menționare expresă a respingerii acestor cereri nu este necesară și nu constituie un motiv de nelegalitate.

Față de cele expuse, în baza art.204 Cod procedură penală va respinge ca nefondate contestațiile formulate de inculpații Băsescu Mircea și Căpățînă Marian Adrian împotriva încheierii din data de 20.06.2014 pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală în dosarul nr.21084/3/2014.

În baza art. 275 alin. 2 și 4 Cod procedură penală va obliga contestatorii la plata sumei de câte 100 lei fiecare, cheltuieli judiciare avansate de stat.

DISPOZITIV

În baza art.204 Cod procedură penală respinge ca nefondate contestațiile formulate de inculpații BĂSESCU MIRCEA și CĂPĂȚÎNĂ MARIAN ADRIAN împotriva încheierii din data de 20.06.2014 pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală în dosarul nr.21084/3/2014.

În baza art. 275 alin. 2 și 4 Cod procedură penală obligă contestatorii la plata sumei de câte 100 lei fiecare, cheltuieli judiciare avansate de stat.

Definitivă.

Pronunțată în camera de consiliu azi, 27.06.2014.